

Michael Cobabus

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Michael Cobabus, S.S. Th. D. & Mathem. P. P. ad Exequias Quas Vir ... Dn. Bernhardus Lindemannus, ICTus Senator & Protonotarius Reipub. Rostoch. ... Thomae, Filiolo suo desideratissimo ... paratas cupit, Omnes omnium Ordinum Cives Academicos officiose ac serio invitat

[Rostock]: Kilius, 1659

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770290949>

Druck Freier Zugang

Cobabus, M.

in

T.
B. Lindemann.

Rostock. 1659.

18.

PROGRAMMA,
^{Quo}
RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
MICHAEL COBABUS,
S.S. Th. D. & Mathem. P.P.

AD
Exequias,
Quas

VIR AMPLISSIMUS & CONSULTISSIMUS

DN. BERNHARDUS
LINDEMANNUS,

Senator & Protonotarius
Rostoch. gravissimus optimèque
meritus,

THOMÆ,

Filio suo desideratissimo

inopinatè aquis extincto,
paratas cupit,

Omnes omnium Ordinum Cives Aca-
demicos officiosè ac seriò invitat.

Litteris KILIANIS, ANNO M. DC. LIX.

*Quam varia lethi genera trahunt
Carpuntque turbam!*

ait Tragicus. Et alius nescio quis Poëtarum:

Omnibus est eadem lethi via; non tamen unus

Est vitæ cunctis exitiique modus.

Mors est unig tantum modi, accessiones autem non unius. Optimè igitur Seneca: *In regnum fortuna, inquit, & quidem durum atque invictum pervenimus illius arbitrio digna atque indigna passuri. Corporibus nostri impotenter, contumeliose, crudeliter abutetur: alios ignibus peruret vel in penam admotis, vel in remedium: alios nudos mari jactabit, & luctatos cum fluctibus, ne in harenam quidem aut litus explodet, sed in alicujus ventrem immensa beluæ decondet: alios morborum variis generibus emaceratos, diu inter vitam mortemque detinebit. Et Poëta ille:*

Hic laqueo, hic ferro, hic flammis, hic frigore, hic undis,

Ille fame, ille cibo moritur, multiq; dolore

Aut morbo, aut casu intereunt, seniore fatiscunt.

Certa dies lethi est cunctis, discrimina nulla

Ætatis: nec fas vivendo excedere metas

Præscripsit tetrici quas cuique potentia fusi.

Hæc quot habet mors sexa vias artesq; nocendi!

Sicut qui in navi sunt, dormientes ac vigilantes vehuntur, cum sensu, sine sensu: sic nos eò provehimur, & aliquando abripimur aut mergimur velut tempestate. Quosdam non ita pridem penatum suorum ruina oppressit: nuper quidam vehiculo lapsus properantem spiritum excussit. Cibus avidæ strangulavit sæpe, abstinentem frugalitas, Mil-

le modis quotidie miseros mortales inopinato rapit
pallens illa dea. Hunc necat febribus, illum doloribus
opprimit, hunc suffocat aquis, alium alio modo.
Omnis dies, omnis hora esse nobis ultima potest,
nec quisquam tam firmus aut felix, qui polliceri
sibi idem in crastinum queat. Hæret ad latus perpetuo
mors, & umbræ instar sequitur corpus: opprimit
haud raro ac jugulat, cum longè abesse putes.
Neque enim semper tyrannum agit, & aperta grassatur
vi, ex insidiis sæpe latronis in morem ingruit, &
non prævisa incidit vitam, ut Chilonem ac Sophoclem
magnitudine gaudii oppressos & velut præfocatos
legimus, Anacreontem etiam acino uvæ, de quo
recentior & non inelegans poëta:

*Cautus aquam vitas, vitas mare, & humida lethi
Flumina, vitantem mors tulit hausta mero.*

*Quid juvat undoso mortem vitare sepulcro,
Naufragium in terris si tibi & uva facit?*

Sed hæc vetera sunt, & utinam ejusmodi inopinatæ
ac repentinæ mortis exemplum non præbuisse.
THOMAS LINDEMANNUS egregius optimæq;
spei adolescens! Qui nudius quintus extra portam
lapideam exspatiatus, glacie, cui se commiserat, fracta
aquis miserrimè absorptus non sine ingenti suorum
luctu & omnium nostrum desiderio extemplo
expiravit. Repentinum quidem & perquam triste
obitus genus, sed neque novum apud nos. Exempla
aquis præfocatorum sunt in mundo pro dolor!
quamplurima, quæ quia ipsi in memoria habetis adhuc,
in medium adducere denuò ac recensere nihil

necesse est. Si admonitiones à nobis toties inculca-
 ræ, totiesque iteratæ de non tentanda lubrica glaciei
 fide locum invenissent hæctenus, fortassean impræ-
 sentiarum scriptiois hujus necessitate minimè opor-
 foret. Sed verissimè apud Senecam patrem Otho
temerariam adolescentiam, & incautam contumaciam
 dixit. Quapropter ut MUSA illa ATTICA monet,
δοκεί αὐτῇ ἡ ἡλικία μάλιστα ἐπιμελείας δεῖσθαι: hæc potissimum
ætas requirere curam videtur. Vigor enim illius æta-
 tis freno opus habet, & dicam merentur omninò
 grandem, qui adolescentum impetus patiuntur libe-
 rè ferri. Philosophus quidam Thebanus interro-
 gatus, quam re juvenes depravarentur? Corru-
 ptela, inquit, in adolescentibus causa est, oçii ad male a-
 gendum abundantia, & magistrorum, à quibus ad rectè
 agendum adigantur, penuria. Quàm cordato animo &
 anxie admodum Aurelius Marcus Imperator com-
 mendat filium Commodum amicis & consiliariis suis?
Videtis, inquit, filium, quem ipsimet educastis primas nunc
adolescentiæ metas ingredientem, quasi que in salo atque in
fluctu vitæ gubernatoribus indigentem, ne rerum imperitia
de recto quasi cursu ablatas malis artibus impingat. Este
igitur vos illi PRO ME UNO MULTI PAREN-
TES, excolendo scilicet atque optima suggerendo, ut est a-
puð Herodianum. Nimirum

Τετραὶ δ' αἰ παιδευόμεναι

Μετα Φέρον' εἰς ἀρετάν.

Educatio cum disciplina

Multum confert ad virtutem.

Se

Sed cui non dictus Hylas? Veteribus invisa maximè
erat mors, quæ in naufragio oppetebatur: quod cor-
pora absumenda piscibus insepultra manerent. Ita-
que ne post mortem ejecti sepulturâ carerent, mem-
bro alicui alligabant pretium, quod sepulturus acci-
piebat. Sepeliebatur autem qui in tale incidebat ca-
daver, vel totum, vel saltem tumultuariâ sepelitione
terram plena manu ter injiciebat. Servius ad illud
Æn. I. de Ænea in aquis periclitante.

Extemplo Ænea solvuntur frigore membra
notat: Æneas non timet mortem, sed mortis genus. Gra-
ve est enim in aquis perire: quia anima ignea est, & vide-
tur extingui contrario elemento, secundum Homerum,
Qualem mortem Achilles apud Poëtarum princi-
pem *λευράλεον* appellat, id est, indignam & pernicio-
sam. LINDEMANNI nostri, licet aquis submersi,
exuvias tamen corporis recuperavimus, quibus ho-
die honoratissimas exequias exequi par est. Quod
quidem pro nostra parte sedulo præstabimus, dictu-
ri primùm de vita ejus, ne consuetudinis morem mi-
gremus: deinde indicturi funus, & hortaturi CIVES
nostros, ut ad Solemnia exequiarum frequentes
convenire haud graventur.

Natus igitur est die XVIII. Novembr. anno post
CHRISTUM datum cIo Ibc XLIV. Patrem sortitus est
BERNHARDUM LINDEMANNUM JC. virum
singulari prudentiâ & rerum agendarum dexteritate
conspicuum, Senatorem & Protonotarium hujus
Reipub.

Reipub. gravissimum; Matrem AGNETAM SAS-
SIAM, planè antiquis, hoc est, optimis moribus fœ-
minam. Avum paternum habuit THOMAM LIN-
DEMANNUM Ictum, Professore Juris Ordina-
rium, & Syndicum Reipub. hujus Rostochiensis, ut
& plurimorum Principum Consiliarium, virum ex-
tra omnem ingenii ac judicii aleam positum; Aviam
paternam URSULAM SCHARFFENBERGIAM,
BERNHARDI SCHARFFENBERGII, Consulis
Rostochiensis optimè de Repub. meriti, filiam uni-
cam, rarissimi exempli matronam, Avum mater-
num habuit Excellentissimum Amplissimumque
M. PETRUM SASSIUM, Logices Professore, &
Academiae quondam Seniore, deq; eâ longè me-
ritissimum, virum, dum viveret, sine fuce & fallacia,
more Majorum; Aviam maternam EUPHROSY-
NAM HAGEMEISTERIAM, ex præclara & per-
honestâ HAGEMEISTERIORUM familiâ oriun-
dam, sanctissimis moribus matronam. Atque hi ge-
nere non tantum, sed virtute quoq; ac pietate mul-
tum præstiterunt, ut ita longè meliorem jure, quàm
illa apud Sophoclem, gloriari posset, *εὐσεβὴς ἐξ εὐσεβῶν.*
Puer summâ diligentia & liberaliter satis educatus
in parentum sinu, matureq; adhibitus bonis literis
est, quibus prima ætas impartiri debet. Quarum ru-
dimenta ut erat singulari ingenii docilitate natus,
tam citò arripuit, ut Præceptoribus admirationi,
commilitonibus verò felicissimæ indolis exemplum
esset. Parentibus verò incomparabilè afferebat volu-
pta-

placē, cum non segnior videretur in exequendis iis, quæ iu-
serant, quàm ipsi in præcipiendis, quæ fieri volebant. Quæ
res uti futuræ frugis certissimum indicium est, ita ætatem il-
lam præcipuè commendat. Quàm instabiles verò fortunæ
vices! quàm spes fallaces! quàm lubrica mortalitatis curri-
cula! quem Parentes Optimi ore roseo renidentem, riden-
temque vix domo dimiserant, mox ex sanguem, frigentem,
rigentemque recipiunt. Quàm acerbo dolore ex tam ino-
pinato & planè Tragico casu, tam luctuoso spectaculo per-
culsi sint, nemo facili sensu assequitur, nisi qui similem fati
sinisteritatem est expertus. Non enim, ut Poëta ait, *Præcla-
ra & magna minantem* sed certò jam expromittentem efferre
cogūtur **FILIUM**. Interim nihil dubitamus, eos in isto se lu-
ctu ita gesturos, ne videantur sui fuisse obliti. **DEO** ita visum
fuit: cui refragari velle, & ejs justissima judicia reprehēdere,
extremæ impietatis est. Is afflictissimis Parentibus ejusmodi
animi robur suppeditet, ut hanc divinitus immisā miserabi-
lem cladem æquo animo ferant, atq; adeò illud Philosopho-
rum monitum seriò recogitent: *Optimum esse pati, quæ emen-
dare non possis: nec inveniri in rebus adversis, & extra vota flu-
entibus aliud, aut condimentum efficacius patientiæ, aut ullum præ-
sentius remedium.* Quæ hoc in se habet commodi, ut cum
lenierit animum, ipsum etiam Deum demereatur: cujus sub
magisterio nos Christiani eam sumus edocti. Nulla mors mi-
sera, quam mors animæ non sequitur. Repentina mors in-
nocentibus optanda videtur, nocentibus sanè meruenda est.
Omni ætatem ad bene vivendum impendit Sapiens, omnē
quoque ad bene moriendum. Non est quod supervacuum
putes id discere, quòd semel modò utendum sit: hoc ipsum
est, quare semper meditari debeas, quod an scias, experiri
non potes: Verùm quia multi difficillima quæque sibi faci-
lia fecere sæpius agendo, nos mortem, quæ vulgò maximè
gravis & terribilis videtur, nobis familiarem reddamus sæ-
pius cogitando, hanc inexorabilem & decretoriam esse ho-
ram,

rām, hanc immutabilem Naturæ esse legem, nec domum esse corpus, sed breve hospitium, quod relinquendum sit, ubi te hospiti gravem esse videas: quod in juventa æ quæ atque in Senectâ accidere posse, funestus hic testatur dies, qui nos vetat spes inchoare longas: Verissimè Seneca: *Mors tam juveni ante oculos debet esse, quàm seni. Non enim citamur ex censu Deinde nemo tam senex est, ut improbè unum diem speret.* Alium enim in medio cursu vita deserit, alium in ipso adituro relinquit, alium in extrema senectute fatigatum jam & exire cupientem vix emittit. Rem, inquis, faciam, ædificabo, navigabo, magnos honores geram, lassam denique & effatam ætatem in otium referam.

Inferre nunc, Meliboeæ, pyros, pone ordine vites.

Omnia etiam felicibus dubia sunt: id quoq; quod tenemus, inter manus elabatur, & quam premimus horam improvise incidere casus potest. Nihil sibi de futuro quisquam debet promittere. Stat quidem nobis terminus, ubi illum inexorabilis fatorum fixit necessitas: Sed quàm prope versetur, nescimus. Sic itaq; semper formemus animum, tanquam ad novissima ventum sit, & nihil differendo quotidie cum vita paria faciamus, & singulos dies singulas putemus vitas. Semper, inquam, parati simus ac prompti summi Imperatoris facessere jussa & sequi libenter quocumque vocabit tempore, & sarcinas, ut sic loquamur, jubebit colligere.

Cæterum cum funus sub I. postea ducendum atq; ad suos in communem resurrectionis spem solemnî ritu deportandum sit, vestri officii erit, CIVES ACADEMICI, illud frequenti ac honesto comitatu prosequi. Ad quod officium eò præstandum promptius Vos non modo hæc scriptio publica, sed & inclitæ familiæ in hanc Civitatem & Academiam merita nec difficulter, nec segniter incitare debent. Quod in singulare Parentum (qui hoc lamentabili casu adstricti præ cæteris sunt) solatium cedit. Id ut faciatis, etiam atq; etiam vos commonefacimus & adhortamur. Quod restat, Deum. Opt. Max. unicè rogamus, ut Parentes juxta ac ac Filium unicum superstitem tueatur, & efficacissimis solatiis erigat, quò tolerando huic vulnere pares esse, & superare hanc cladem ferendo possint. P.P. Rostochi ad d. XXV. Febr. An. recuperatæ gratiæ clò loc LIX. Conventus fiet in Æde B. Virginî sacrâ.

Sed cui non dictus Hylas? Ve
erat mors, quæ in naufragio o
pora absumenda piscibus in
que ne post mortem ejeti sep
bro alicui alligabant pretium
piebat. Sepeliebat autem q
daver, vel totum, vel saltem t
terram plena manu ter inicie
Æn. I. de Ænea in aquis peric

Extemplo Ænea solvunt
notat: *Æneas non timet mortem*
ve est enim in aquis perire: quia
tur extingui contrario elemento,
Qualem mortem Achilles ap
pem *λευκόλεον* appellat, id est,
sami. LINDEMANNI nostr
exuvias tamen corporis recup
die honoratissimas exequias
quidem pro nostra parte sedu
ri primùm de vita ejus, ne con
gremus: deinde indicturi fun
nostros, ut ad Solemnia ex
convenire haud graventur.

Natus igitur est die XVII
CHRISTUM natum c. Is. Isc. XL
BERNHARDUM LINDEMANNI
singulari prudentiâ & rerum
conspicuum, Senatorem &

vifa maxime
r: quod cor
nerent. Ita
erent, mem
ulturus acci
ncidebat ca
â sepelitione
vius ad illud

membra
is genus Gra
a est, & vide
in Homerum,
rum princi
& pernicio
uis submersi,
quibus ho
est. Quod
imus, dictu
s morem mi
taturi CIVES
frequentes

or, anno post
m sortitus est
M. JC. virum
n dexteritate
tarium hujus
Reipub.

